

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.124/2022/5.
A felperes:	felperes (felperes lakóhelye)
A felperes képviselője:	felperes képviselője Szakszervezet (felperes képviselőjének székhelye ügyintéző: felperesi kamarai jogtanácsos kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság (4024 Debrecen, Kossuth u. 20.)
Az alperes képviselője:	alperesi kamarai jogtanácsos kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közzszolgálati jogviszonnyal összefüggő igény, megbízási díj érvényesítése
A fellebbezést benyújtó fél:	a felperes, 31. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Debreceni 19.K.701.792/2021/29. Törvényszék

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek megbízási díj jogcímén megbízási díj összege és ezen tőkeösszeg után 2019. december 1. napjától a kifizetés napjáig számított, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, valamint első és másodfokú perköltség összege forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

A kereseti illeték összege forint kereseti és fellebbezési illeték összege forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2016. augusztus 1. napjától állt alkalmazásban a Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság rendőrkapitányság közrendvédelmi osztálya a szabálysértési előkészítő csoportban tiszti előadóként (I. tiszti „A” besorolású előadóként). Az alperesnél 2012. áprilisában a Rendőrkapitányságokon szabálysértési előkészítő csoportok kerültek felállításra. A rendőrkapitányság közrendvédelmi osztálya alárendeltségébe került a szabálysértési előkészítő csoport, melynek 2018. június 1. - 2021. május 31. közötti időszakban a tagjai: 1 fő előadó I. (TI/A beo. kat.), 1 fő referens (TH/D beo. kat.) és 2 fő segédelőadó (TH/B beo. kat.). Az alperes a szabálysértési előkészítő csoport szakmai munkájának a koordinálásával bízta meg a felperest, amely véleménye szerint alacsonyabb munkakörben is ellátható feladat. A felperes kinevezésétől kezdve fokozatosan, majd a peresített időszakban nem vitatottan folyamatosan és ténylegesen konzultált az osztályvezetővel, a szakirányítással, jóváhagyásra előkészítette a csoport szolgálattervezetét, szakmai konzultációt folytatott a munkatársaival, támogatta a szakmai munkájukat, az osztályvezető vagy helyettese megbízásából ellenőrizte is ezeket, illetve javaslatot tett az ügy előadójának a kijelölésére. Az ügyeket beminősítette, az alapján szignált papír alapon, jelentéseket, statisztikákat, beszámolókat készített, megszervezte a készenléti szolgálatokat.

[2] A felperes 2021. június 11. napján szolgálati panaszt terjesztett elő, a rendőrkapitányság neve vezetőjénél, melyben a szabálysértési csoportvezetői feladataira tekintettel 2018. június 1. és 2021. május 31. közötti időszakra 200% megbízási díj utólag, kamatokkal együtt történő kifizetését kérte. Panaszában előadta, hogy 2016. július 1-ei hatállyal került kinevezésre szolgálati helyén előadó I. beosztásba. Ugyanakkor a beosztásához tartozó feladatok mellett – a betanulási időszakot követően – folyamatosan ellátta a csoportvezetői feladatokat is: szakmai döntéseket hozott, szignált, feladatmeghatározást végzett, felügyelte a szolgálatvezényléseket, ellenőrzéseket hajtott végre, revíziózta az iratokat, egyeztetett a szakirányítással, jelentéseket, statisztikákat, beszámolókat készített és készenléti szolgálatokat szervezett. Hivatkozott arra, hogy más kapitányságokon e feladatokat csoportvezetők végzik.

[3] Az alperes vezetője a szolgálati panaszt elutasító határozat száma határozatával a felperes szolgálati panaszának nem adott helyt. Megállapította, hogy a felperes 2021. június 11. napján benyújtott szolgálati panasz a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati viszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban Hszt.) 11.§ (1) bekezdésében foglalt elévülési szabályokra figyelemmel 2018. június 1. napjától vizsgálható. Rögzítette, hogy a felperes 2016. július 1. napjától állt hivatásos szolgálati viszonyban, egyidejűleg a rendőrkapitányság közrendvédelmi osztálya a Szabálysértési Előkészítő Csoport szolgálati helyen előadói I. tiszti „A” besorolású beosztásba került kinevezésre. Hivatkozott a felperes munkaköri leírására és az általa ténylegesen elvégzett feladatokra, melyek alapján megállapította, hogy a panaszolt időszakban ténylegesen azoknak megfelelő szabálysértési feladatokat látott el, szolgálati beosztásához nem tartozó munkát nem végzett. Rögzítette, hogy a felperes tiszti státusza, képzettsége alapján alkalmas nemcsak a szabálysértési ügyek feldolgozására, hanem azokról statisztikák, kimutatások esetenkénti készítésére. Tekintettel arra, hogy e feladatok szorosan kapcsolódnak a munkaköréhez tartozó szabálysértési feladatok ellátásához, így munkakörhöz nem tartozó feladatként nem foghatók fel. A csoport tevékenységének koordinálása vonatkozásában pedig rögzítette, hogy az nem jelent olyan szolgálati leterheltséget, amely az ügyfeldolgozás rovására hátránnyal járt volna, továbbá nem kellett emiatt túlszolgálatot elrendelni. A más rendőrkapitányságokra történő hivatkozását az alperes nem tartotta alaposnak, figyelemmel arra, hogy a szabálysértési csoportok minden rendőrkapitányságon a helyi sajátosságoknak megfelelően lettek kialakítva.

A felperes keresete és az alperes védekezése

[4] A felperes keresetében kérte kötelezni az alperest 2018. június 1. napjától 2021. május 31. napjáig terjedő időszakra 36 hónapra vonatkozóan, hogy fizessen meg a Hszt. 71.§ (1) és (5) bekezdése alapján, megbízási díj jogcímén bruttó megbízási díj összege és ezen összegnek középátlagos időponttól 2019. december 1. napjától számított a kifizetés napjáig járó kamatát a Hszt. 163.§ (5) bekezdése és a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:47.§-a és a Ptk. 6:48.§-a szerint. A szolgálati panaszában foglaltakat annyiban módosította, hogy megbízási díj címén igényét 2018. június 1. napjától terjesztette elő és a mértékét az illetményalap 125%-ában jelölte meg.

[5] Állította, hogy a peresített időszakban az eredeti munkaköre ellátása mellett a munkaideje közel felében végzi a szabálysértési előkészítő csoport vezetői feladatait az általa kiemelt feladatok ellátásával, amiért az alperes megbízási díjat nem fizetett. Kiemelte, hogy a csoportvezetői feladat ellátását az alperes sem vitatta.

[6] Keresete jogalapjául a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontját, (5) bekezdését, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) 35.§ (6) bekezdését és a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (továbbiakban: 33/2015. BM rendelet) 10.§ (2) bekezdését jelölte meg.

[7] Utalt arra, hogy a BM rendelet 2. számú melléklete ismeri a csoportvezetői munkakört, azt helyi szervnél a tiszti „C” kategóriába sorolja, így az állománytáblázat hiányossága a törvényes díjazási jogát nem érinti. Álláspontja szerint az alperes megtehetné volna, hogy az érintett rendőrkapitányságon is létesít csoportvezetői beosztást. Érvelése szerint nem releváns az alperes által hivatkozott túlszolgálat kérdése sem, mivel jelen per tárgya a feladatellátás munkakörbe nem tartozása és nem ezen munkavégzés munkaidőn túliságának az ellentételezése.

[8] Az igénye összecszerűségi meghatározásánál utalt arra, hogy a Hszt. 71.§ (5) bekezdése keretei között figyelembe vette azt a tényt, hogy a BM rendelet 2. számú melléklete alapján a helyi szervnél az előadó I. tiszti „A” kategóriába tartozik, így a tárgyi feladatok magasabb besorolású (tiszti „C”) feladatoknak minősülnek. Értékelendőnek tartotta továbbá a végzett csoportvezetői munka mennyisége és annak jelentős munkaórája is. Ekként a csoportvezetői beosztással járó feladatok az eredeti beosztáshoz képest is a szakmailag magasabb kvalifikáltságú, komolyabb szakértelmet igénylő, nagyobb felelősséggel járó munkát jelentik, amit igazol azok magasabb besorolása is.

[9] A munkaköri leírására önmagában igazolja a csoportvezetői feladatellátást (melyekre az alperes is hivatkozott a szolgálati panaszt elutasító határozatában) és ennek körében megjegyezte, hogy a munkaköri leírás nem szolgálhat alapjául egy kinevezéstől eltérő foglalkoztatás jogalapjául. Az alperes által hivatkozott állománytáblázat és munkaköri leírás nem rontja le a törvényes igényét.

[10] Bizonyítási indítványként kérte tanú 1 majd a peres eljárás során tanú 2anúk tanúként történő meghallgatását.

[11] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[12] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Döntését a Kp. 88.§ (1) bekezdés a) pontjára alapította, figyelemmel a Kp. 131.§ (4) bekezdésére, a Hszt. 71.§ (1)-(3), (5)-(6) bekezdéseire, 103.§ (1) bekezdésére, 154.§ (2) bekezdésére, 155.§ (1)-(2) bekezdésére, 5-6. mellékleteire, a BM rendelet 35.§ (6) bekezdésére, a 33/2015. BM rendelet 10.§ (2) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. számú mellékletének II-III. táblázatára, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 266.§ (1) bekezdésére. Releváns joggyakorlatként hivatkozta a Kúria Kf.VII.39.683/2021/4., Kfv.VII.37.193/2020/8., Kf.VII.39.246/2020/4., BH2018.259. számú eseti döntéseket.

[13] A felvett bizonyítás alapján nem találta bizonyítottnak, hogy a felperes tiszti beosztás C kategóriába tartozó csoportvezetői feladatokat látott volna el beosztásához nem tartozó többletfeladatként. A felperes a szabálysértési előkészítő csoporton belül ténylegesen ellátott feladatokra vonatkozó nyilatkozatát (19.K.701.792/2021/6. sorszámú jegyzőkönyv 4-7. oldal), a felperes által csatolt teljesítményértékelések és minősítő lapok tartalma alapján azt állapította meg (/21. sorszám alatt lajstromozott iratok), hogy a felperes egyéni teljesítménykövetelményei közé tartozott az előkészítő csoport tevékenységének összehangolása, a csoport tagjai által elvégzett munka felügyelete, ellenőrzése. Az alperes által becsatolt Robotzsaru rendszerből kigyűjtött adatok, és a felperes által /20. sorszámon csatolt iratok tartalma alapján – megállapította, hogy a felperesnek a feladatkörébe tartoztak az ellenőrzések és jelentések készítése (havi ellenőrzések, havi és egyéb jelentések), mely átlagosan havonta 3 irat készítését jelentette. Közrendvédelmi Osztályvezető – aki a Közrendvédelmi Osztály osztályvezetője volt a peresített időszakban is – tanúvallomásából ugyanakkor azt is megállapította, hogy bár a munkafolyamat során a referens, illetve a segédelőadók alapvetően a felperessel egyeztettek, a bonyolultabb megítélésű ügyekben azonban a Közrendvédelmi Osztály osztályvezetőjéhez fordultak (19.K.701.792/2021/22. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal 4. bekezdés), aki az ügyeket a feljegyzések alapján folyamatosan nyomon követte. Továbbá kiadmányozóként a feljelentésekkel kapcsolatos döntéstervezeteken, vagyis minden döntéstervezeten, minden esetben az osztályvezető neve szerepelt. Továbbá ezeket a döntéseket kiadmányozóként is az osztályvezető írta alá. Ahogy az is – felperes által sem vitatottan – tényadat volt, hogy a határozattervezetek készítői Robotzsaru rendszeren keresztül kiadmányozásra az osztályvezető részére közvetlenül küldték meg az iratokat (19.K.701.792/2021/22. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal 5. bekezdés).

[14] Az alperes (19.K.701.792/2021/23. sorszámú irat) kigyűjtéséből megállapította, hogy a Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányságon belül az egyes rendőrkapitányságok vonatkozásában a szabálysértési előkészítő csoportnál a peresített időszak vonatkozásában döntően egyezően rendszeresített munkakörök voltak. Az alkalmazott megoldásaikat egyenként, egymáshoz képest értékelve a rendőrkapitányság 2 és a rendőrkapitányság 3 kizárva az összevetésből (méretük jelentős eltérése miatt), mérlegelése során kiemelte, hogy a rendőrkapitányság 4 a rendőrkapitányság 5 a rendőrkapitányság 6 és a rendőrkapitányság 7 kivétel nélkül volt csoportparancsnoki beosztás mely tiszthelyettesi besorolás „E” beosztás

volt. A rendőrkapitányság 8 pedig az alperes /23. sorszámú beadványának 2. oldalán kigyűjtött adatok szerint csoportparancsnok (helyesen: csoportvezető [30/2015. BM rendelet 2. sz. melléklet]) volt, ami tiszti besorolás „C” beosztás.

[15] A felperes által ellátott feladatok csoportvezetői beosztáshoz tartozásának kérdésére felvett tanúbizonyítás (tanú 2 tanú 1 meghallgatása) eredményeként megállapította, hogy a kinevezett csoportvezető a csoportparancsnokokhoz és a felpereshez hasonlóan ellátta az előadói feladatokat, ugyanakkor ténylegesen szignált (az osztályvezető által a szabálysértési előkészítő csoportra kiszignált ügyeket a csoport vezetőjeként tovább szignálta), és azt a Robotzsaru rendszerben is megtette. Az előadók ügyeiben a döntéstervezetek a Robotzsarun keresztül közvetlenül a tanúhoz kerültek (a csoportvezetőhöz terjesztették fel) és jóváhagyásától függően kerültek kiadmányozásra az osztályvezetőhöz. A felperes közvetlen munkatársa a felperesi munkavégzést, folyamatát illetően pedig azt erősítette meg, hogy a felperes esetében az elkészített döntéstervezeteket (pl.: végzést az eljárást megszüntetéséről vagy a továbbítást a bíróságra) jóváhagyás céljából nem neki, hanem az osztályvezetőnek küldték meg, a felperessel egyeztetés pedig nem kötelező, az egy szokás. Mindezek alapján nem találta igazoltnak, hogy felperes előadóként a szolgálati beosztásához nem tartozó csoportvezetői feladatkört ellátta volna, mivel annak éppen a tényleges többletfelelősséget igazoló feladatelemei hiányoztak a munkájából. A felperesre háruló bizonyítás miatt nem fogadta el azon pusztá felperesi állítást, hogy amennyiben csoportvezetőnek lenne kinevezve, a jóváhagyási feladatokat akkor is a Közrendvédelmi Osztály osztályvezetője látná el (/24. sorszám alatt iktatott felperesi előkészítő irat első oldal utolsó bekezdés).

[16] Közrendvédelmi Osztályvezető tanú aggálymentes vallomása alapján elfogadta, hogy a csoporton belül a statisztikák, illetve kimutatások készítése nem igényelt vezetői munkát, annak készítőjének a rendszerekben kell jártasnak lennie (19.K.701.792/2021/22. számú tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldal 4. bekezdés), ráadásul ezen feladatok minimális leterheltséget, átlagosan havonta 3 iratkészítést jelentettek (/20. sorszámon csatolt iratok), továbbá, hogy a felperes a csoporton belül a koordinációs tevékenységet látott el – amelyet egyébként az alperes maga sem vitatott – ugyanakkor ezen felül többlet, vezetői munkakörbe tartozó feladat elvégzését nem találta megalapozottnak, figyelemmel arra, hogy a tényleges kiadmányozás és az ügyek figyelemmel kísérése (az összefoglaló jelentések alapján) folyamatosan a szabálysértési csoport vezetését ellátó Közrendvédelmi Osztály osztályvezetője által történt (19.K.701.792/2021/22. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal 2., 3. és 4. bekezdés). A szignálási jogkörrel kapcsolatban a csak azt találta igazoltnak, hogy a felperes bevonásra kerül az ügyintézők kijelölése tekintetében azonban a tényleges szignálást és ezáltal a felperes által kijelölt ügyintézők véglegesítését nem ő, hanem az osztályvezető végezte a Robotzsaru rendszeren keresztül.

[17] A felperes által bizonyítottan ellátott feladatok alapján nem találta igazolta, hogy a felperes a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört végzett, ahogyan azt sem, hogy a csoportvezetői munkakör valamennyi feladatát elvégezte volna. Azon feladatelemeiből, amelyeket a felperes a bizonyítási eljárás lefolytatását követően igazoltan elvégzett, nem találta megállapíthatónak, hogy azok az előadói munkakör olyan tilalmazott bővítését jelentették volna, ami ellentételezést tett volna indokolttá. A felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem az előadói beosztáshoz tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben – figyelemmel a Kúria Kfv.VII.37.642/2020/5. határozatában foglaltakra is – arra helyezte a hangsúlyt, hogy a feladat az előadói beosztáshoz tartozónak tekinthető-e.

[18] A felperes tárgyaláson elhangzott (19.K.701.792/2021/28. számú tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldal utolsó és 5. oldal 1. bekezdés) azon kérelmét, miszerint, ha a bíróság a

csoportparancsnoki feladatok ellátását látja a felperes esetében megállapíthatónak, úgy a megbízási díjat e tekintetében kéri, tiltott keresetkiegészítésnek tekintette. Megállapítása szerint a Kp. 131.§ (4) bekezdése alapján a keresetváltoztatás feltétele, hogy az igény ugyanabból a jogviszonyból eredjen. Megítélése szerint azonban a nem azonos jogcímen előterjesztett igény erre az esetre nem vonatkozik, így a csoportvezetői beosztás ellátásért kért megbízási díj iránti igény nem változtatható meg csoportparancsnoki feladatok ellátására hivatkozással, illetve vagylagos keresetként nem terjeszthető elő, mivel erre a felperes szolgálati panaszt sem nyújtott be, ekként azt az alperes el sem bírálta. Jogértelmezést látta alátámasztani a Kúria 1/2022. KK véleménye és a Kúria Kf.VII.40.243/2020/4. számú ítélete [45] bekezdése által.

[19] A pertárgyértéket a Kp. 131.§ (3) bekezdése folytán alkalmazandó a Pp. 512.§ (2) bekezdése alapján megbízási díj összege forintban, az illeték mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 45/A.§ (2) bekezdése szerint az Itv. 42.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében kereseti illeték összege forintban határozta meg.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[20] A felperes az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte a keresetének helyt adással, annak megfelelően az alperesnek megbízási díj összege forint megbízási díj, továbbá annak 2019. december 1. napjától számított törvényes késedelmi kamataiban történő marasztalását.

[21] Állítása szerint az ítélet a Hszt. 71.§ (1) és (5) bekezdésébe, 267.§-ába, 270.§-ába, a 30/2015. BM rendelet 2. számú mellékletébe, a 33/2015. BM rendelet 10.§ (2) bekezdésébe, a BM rendelet 35.§ (6) bekezdésébe, a Kp. 78.§ (2) bekezdésébe, 81.§ (1) bekezdésébe, a Pp. 263.§ (1) bekezdésébe, 279.§ (1) bekezdésébe és a 346.§ (5) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő.

[22] Érvélése szerint az elsőfokú bíróság a tényállást alapvetően helyesen állapította meg, a releváns tényeket, bizonyítékokat azonban jogszerűtlenül, illetve nem megfelelően értelmezte, értékelte, az irányadóként hivatkozott jogszabályokat nem alkalmazta megfelelően, ítélete az elmúlt évtizedekben kialakult és egységesnek tekinthető bírói gyakorlattal ellentétes. Az ítélet nem világos és okszerű, mivel megállapítja [68], hogy végezte a szignálási, ellenőrzési feladatokat, elkészítette a kimutatásokat, kapcsolatot tartott a szakirányítással, végezte a szolgálatsszervezést, de annak indokát nem adja, hogy ezeket miért tekinti előadói feladatnak. Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a megbízási díjat a csoportvezetői beosztáshoz tartozó feladatkörbe tartozó feladatok ellátására nem ítélte meg. A per tárgyát alapvetően annak eldöntése képezte, hogy az általa ellátott feladatok beletartoznak-e az előadói munkakörbe, illetve, hogy ezen feladatok mely a rendőrségnél, mint munkáltatónál létrehozandó vagy létrehozott beosztás részét képezhetik.

[23] A koordinálásnak nevezett feladatellátás valójában a szabálysértési csoport vezetését jelentette, hiszen ennek keretében szakmai döntéseket hozott, szignált az alosztály állományának, minősítette és ütköztette az ügyeket, a beosztottak részére feladatmeghatározást adott, készítette a szolgálati vezényléseket, ellenőrzéseket (havi ellenőrzéseket végzett a csoport tagjainak ügyeiben: ami teljes körű, iratok helyes előállítása, helyes adatrögzítés stb.) folytatott le, vagyis ellátta az iratanyagok revízióját, a megyei szakirányítással egyeztetett, jelentéseket (havi, féléves, éves), beszámolókat, statisztikákat készített, készenléti szolgálatokat szervezett. Megyei, illetve egyéb megkeresések esetén a csoport nevében egyeztetéseket folytatott, illetve adott ügyekben képviselte a csoportot.

[24] A keresetének jogalapja a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja volt, ezzel ellentétes ítéleti állítás iratellenes [47] bekezdése. Erre és a jogszabályhely tartalmára figyelemmel a megbízási díjat a más beosztású feladatkör ellátása is megalapozza, nem szükséges egy másik beosztás teljes, akár időben teljes napi, akár valamennyi feladatára történő ellátása. A mentesülés nélkül, két munkakör ellátására irányuló foglalkoztatás ellentételezése a Hszt. 71.§ (1) és (5) bekezdése alapján megbízási díjjal történhet, s a besorolásbéli különbségek és végzett többletfeladatok mennyisége és milyensége alapján szükséges meghatározni a törvényes keretek közötti megbízási díjmértéket.

[25] A perben érintett beosztások (munkakörök) tartalmát jogszabály, alperesi norma nem határozza meg, ezért volt szükséges az összevetés. Az alperes által egyoldalúan kiadott munkaköri leírás nem lehetett mérvadó a joggyakorlatra figyelemmel (Kúria Mfv.II.10.179/2011/4.). Az összevetés során az általánosan alkalmazott elv miszerint, alperes szabadon csak egy adott beosztáson (jelen esetben az előadóin) belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat, változatlanul irányadó. Nyilvánvalóan azonosnak tekinthető, ha az egyébként nem beosztásba tartozó feladatok egy teljesítménykövetelménybe [52] kerülnek beemelésre, így ezen munkáltatói eljárás szintén nem igazolhat eredményesen munkakörbe tartozást. A munkaköri leírásban és teljesítménykövetelményben meghatározottak a munkakörbe tartozás megállapítására tehát nem alkalmasak, de bizonyítják az alperes foglalkoztatási szándékát, a felperestől rendszeresen elvárt és végzett feladatokat, így a felperesi munkaköri leírásnak (F15., annak 5-7. oldalán kiemelve) és a bíróság által is idézett teljesítmény-követelménybéli meghatározásoknak az elsőfokú bírósági értelmezése alapvetően téves.

[26] A beosztásba tartozás vizsgálatának alapja sokkal inkább a beosztások elnevezése és azoknak a rendszerben (besorolásban) történő elhelyezkedése: az előadó munkakör elnevezése és a tiszti beosztási osztály legalacsonyabb „A” besorolási kategóriája alapján tévesen tulajdonított a törvényszék ezen munkakörnek vezetői feladatokat. A 30/2015. BM rendelet 2. melléklete alapján a csoport vezetésének, irányításának a feladata csoportvezető és csoportparancsnok munkakörébe tartozhat. Ezen nem változtat az a tény sem, ha alperes a feladatok teljesítését ugyan elvárja, de adott szervezeti egységnél az állománytáblázatában nem hoz létre ilyen beosztásokat. Az állománytáblázat hiányossága, sem az alkalmasság a feladatellátásra a felperes törvényes díjazási igényét nem érinti. Végzett munkája megegyezik a más rendőrkapitányságon (rendőrkapitányság 8) kinevezett csoportvezető feladataival. Megállapítható, hogy alperes egyes rendőrkapitányságain a működő szabálysértési csoportok (alosztályok) vezetőt kaptak, ennek megnevezése az iskolai végzettségtől függően alosztályvezető, csoportparancsnok vagy csoportvezető. Tekintettel arra, hogy tiszti végzettségű, az ellátott ügyek mennyisége és az érintett terület nagysága a rendőrkapitányság 8 és a rendőrkapitányság 2 közötti, így a kereseti követelése ténybeli alapja minimálisan és elsődlegesen is a csoportvezetői feladatok ellátottságán alapult. A tanúvallomások egyértelműen alátámasztották az előadóhoz képest egy magasabb beosztás ellátását részéről, amely tartalmában megegyezik tanú 2anú rendőrkapitányság 8 csoportvezetőként végzett feladataival: különösen az alperes által becsatolt rendőrkapitányság 8 Rendőrkapitányság szabálysértési előkészítő csoportvezetői munkaköri leírás 4. oldal A. pont szerinti Speciális munkaköri feladatok 2., 3., 4., 5., 7., 9. szerinti feladatokkal, melyek mindegyikét nem vitatottan maga is ellátta. Egyes különbségek, így, hogy a tanú elektronikusan szignált (csoportvezetői kinevezése okán erre volt jogosultsága), míg a felperes ezt „csak” papír alapon végezte, a munka érdemét nem érinti, abban semmiféle tartalmi és felelősségbéli különbséget nem teremt. E kérdéskörben az elsőfokú bíróság nem értékelte kellőképpen Közrendvédelmi Osztályvezető tanúvallomása során elmondottakat (19.K.701.792/2021/22. számú tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldal., 7 bekezdés, miszerint a felperes dönthet, de azt a tanú felülbíráhatja), mivel a felettes általában dönthet

felülbírálatról. Az ellenőrzésekkel kapcsolatban a 19.K.701.792/2021/22. számú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldal. 1. bekezdése, a 6. oldal. 9. bekezdése sem nyert megfelelő értékelést: az ellenőrzést ténylegesen, a gyakorlatban maga végzi, azt az osztályvezető hagyja jóvá.

[27] A kiadmányozás kérdését illetően a 40/2017. (XII.29) az iratkezelési szabályzatról szóló ORFK utasítás, XII. fejezet, 23. alfejezet, 194. pontjára utalással a rendőrkapitányság neve Vezetőjének a rendőrkapitányság neve Ügyrendjéről szóló 3/2020. (VI. 15) RK intézkedése a releváns, ami alapján kiadmányozási/aláírási joggal rendelkező személy írhat alá: akik a kapitányságvezető, és az osztályvezetők. A csoportvezető nem rendelkezik kiadmányozási jogkörrel, annak perdöntő jelentősége sem lehet. Ez a rendőrkapitányság 8 is azonos, Sándor Ákos sem rendelkezett csoportvezetőként kiadmányozási jogkörrel.

[28] Az iratfelterjesztést kérdészt illetően releváns, hogy a szervezeti felépítésben hasonló rendőrkapitányság neve Bűnügyi Osztály Bűnügyi Technikai Csoport esetén (melynek élén csoportparancsnok található) a csoport tagjai az általuk elkészített iratokat nem a csoportparancsnoknak terjesztik fel, hanem a Bűnügyi Osztályvezetőnek, mivel ő rendelkezik kiadmányozási jogkörrel.

[29] Tévesen értelmezte és tekintette az elsőfokú bíróság tiltott keresetkiegészítésnek [71] a csoportparancsnoki beosztás ellátásának megjelölését ténybeli alapként. Ez ugyanis nem érintette sem a kereset jogalapját, sem annak jogcímét, sem az előterjesztett összegszerű igényét. Nyilvánvaló, hogy az igény nem változott (az a beosztásba nem tartozó többletfeladatok ellentételezése), jogcíme azonosan megbízási díj, tehát nem egy újabb igényről és nem is egy újabb vagy másik kereseti követelésről van szó. Tévesen hivatkozott ezért az elsőfokú bíróság a panaszelbírálásra, a hivatkozott kúriai jogértelmezésre. Szolgálati panasza szerinti igénye a szabálysértési csoport vezetőjeként végzett feladatainak ellentételezése, a végzett státuszát („csoport vezetése”), a végzendő feladatokat, s nem az előadói kinevezése mellett ellátott konkrét beosztást jelölte meg. Panasza elutasítása indokál az előadói beosztásba tartozást adták meg, így kifejezetten alaptalan azon ítéleti állítás, hogy a panaszigényén túlterjeszkedett, elvonásra kerülne a munkáltató elbírálási joga. Az elsőfokú bíróság általi értelmezés elfogadása esetén nem a kereset elutasításának (ítéletnek), hanem az eljárás megszüntetésének lenne helye [Kp. 81.§ (1) bekezdés a) pont és 48.§ (1) bekezdés e) pont alapján]. Kinevezése szerinti beosztása és végzett pertárgyi feladatai különböző besorolásúak, s így a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja egyértelműen megvalósul, s ezen nem változtat az sem, ha a végzett pertárgyi feladatok „csak” csoportparancsnokiak lennének (Kúria Mfv.II.10.304/2017/5.). A csoportparancsnoki beosztás (mint alacsonyabb beosztás) ellátására történő megbízási az elmúlt húsz év peres gyakorlatát és alperesi foglalkoztatást ismerve teljes egészében életszerűtlen.

[30] Pernyertességes esetére perköltségként, alperes első- és másodfokú költségében: jogtanácsosi munkadíjként és utazási költségként, a munkadíj-részt mérlegelés útján, az utazási költséget tételesen, utazási költség/tárgyalásonként megállapítva, összesen felperesi perköltség forintban kérte, részletezve az elvégzett jogi munka paramétereit.

[31] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

[32] A fellebbezésre kiemelte, hogy az elsőfokú bíróságnak felperes munkakörét kellett vizsgálnia és nem más szervezeti egységek, elemek munkáját, hiszen a felperes nem az egyenlő bánásmód követelményének megsértésére alapította a keresetét, ennek ellenére az elsőfokú bíróság ezt megtette és megállapította, hogy a másik hat rendőrkapitányságon a

felperes által hivatkozott feladatokat a felperesnél alacsonyabb beosztásúak látják el, míg a rendőrkapitányság 2 nincs a további hét rendőrkapitánysággal összehasonlítható helyzetben, a rendőrkapitányság 8 Rendőrkapitányság tisztje pedig nem lát el azonos feladatokat a felperessel. E körben az elsőfokú bíróság helytálló jogi következtetéseket vont le, és a csoportvezető munkakör valós tartalmának megítélésakor helyesen tulajdonított jelentőséget a szignálásnak, a szignálásnak ugyanis az Iratkezelési Szabályzatról szóló 40/2017. (XII. 29.) ORFK utasítás 141- 151. pontja alapján kizárólag az elektronikus szignálás tekinthető. A vezető által a Robotzsaru rendszerben vezetői, szignálói jogosultsággal elektronikusan végrehajtott szignálás minősül annak, a felperes által végzett, a racionális ügyelosztásban szakmai hozzáértés és tapasztalat folytán javaslatlással – akár papír alapon – történő közreműködés nem minősül szignálásnak, csak javaslatételnek az előadó személyére. Ez lényeges különbség a rendőrkapitányság 8 Rendőrkapitányság csoportvezetőjével szemben. Értelmezhetetlen azon felperesi hivatkozás is, miszerint az, hogy ő nem kapott szignálási jogot, az ő terhén nem jelentkezhetsz, hiszen erre a személyi állomány valamennyi, szignálási joggal nem rendelkező tagja hivatkozhatna.

[33] A felperes az állománytáblázat szerinti munkakörében volt jogszerűen foglalkoztatva, e munkakörhöz tartozó feladatokat látott el, az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy többletfeladatokról nem talált bizonyítottnak. Ha a megbízási díj megállapításához valamennyi, más munkakörhöz tartozó többletfeladat ellátása nem is szükséges, önmagában egy-egy szubjektíven értelmezett részfeladat sem alapozhatja meg azt, mert ez a jogalkotó feltételezett szándékától eltérést eredményezne, a megbízási díj lényegében alanyi jogosultságú illetményelemmé változna.

[34] Egyetértett továbbá az elsőfokú bíróságnak a keresetváltoztatás tilalmáról hozott döntésével is, mert a felperes a perben bővítette a keresetét annak alakulásától függően – csoportparancsnok, csoportvezetői feladatoknak a bizonyítási eljárás keretében történő elemzése – a szolgálati panaszától eltérően.

[35] Másodfokon az eljárással felmerülő költségei megtérítését kérte, amelyet összesen másodfokú alperesi perköltség jelölt meg.

A másodfokú döntése és annak jogi indokai

[36] Az alperes fellebbezése az alábbiak szerint alapos.

[37] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül, az ügyet tárgyaláson elbírálván.

[38] A 30/2015. BM rendelet 2. számú mellékletének II-III. táblázatai vonatkoznak az alperes szervezeténél a helyi szervekre. A tiszti besorolási osztályba tartozó szolgálati beosztások II. számú táblázata tartalmazza a tiszti besorolási osztályt megalapozó magasabb iskolai végzettségűekre nézve a besorolási kategóriákba sorolt beosztásokat, amelyekhez a rendeletalkotó hivatásos pótlék mértékét alap- és nem alapfeladatok szerinti különböztetéssel

besorolta. Hasonló rendezést valósít meg a III. számú táblázat is a tiszthelyettesi besorolást megalapozó alacsonyabb iskolai végzettségűekre. A helyi szinten vezetői beosztásnak tekinthető csoportvezetés ugyan eltérő besorolás kategóriákban találhatóak hely szinten (C és E) attól függően, hogy milyen az iskolai végzettség (felsőfokú vagy középfokú), de a csoport, mint több emberből álló, vezetést igénylő egységnek olyan egységként való megfeleltetése lehetséges a két táblázat alapján, mint ami a besorolási osztály és besorolási osztályok állománytáblán való egyedi eltérései ellenére is azonos szervezeti egységet jelentenek: mégpedig – egyéb, sajátos megoldás hiányában – a legalacsonyabb. A több főt számláló csoportban a vezetői feladatokat tisztii besorolási osztályú (felsőfokú végzettségű) személy esetén csoportvezető, tiszthelyettesi besorolási osztályba tartozó (középfokú végzettségű) személy esetén csoportparancsnok láthatja el. Nem kizárt olyan megoldás sem, amely szerint a csoport vezetését esetleg más csoportot is vezető, adott esetben egy magasabb szervezeti-egység (pl. alosztály/osztály) vezetője lássa el: ez a szervezet mikénti felépítésétől, a lehetőségektől (pl. költségvetési megkötésektől) és a jogszabályi korlátoktól is függ. Ebben a rendszerben is igaz azonban, hogy a munkáltató egyoldalú utasítási jogával a kinevezés szerinti beosztás (munkakör) keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a csoportban dolgozó, azt vezető személyek által ténylegesen ellátandó feladatokat. A Kúria korábbi határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3. stb.) kimondta, hogy a Hszt. 71.§ (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben ugyanis nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen elvégzett további tevékenység, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő. Perdöntő jelentősége tehát annak volt, hogy a felperes által a peres eljárás során is megjelölt, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok valóban nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatok voltak-e. Az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra, hogy a 30/2015. BM rendelet tisztii besorolási osztály A besorolási kategóriájú előadó I. beosztáshoz, illetve C besorolási kategóriájú csoportvezető beosztáshoz tartozó akár jogszabályi, akár rendeletalkotói (esetleg intern normában megjelenő) feladat(kör)kataszter hiányában a két érintett beosztásba tartozó feladatok azonosítása és besorolása szükséges a tényállás megállapításához, a per eldöntésének megalapozására. Egy ilyen célzatú bizonyítás nem keverendő össze az egyenlő bánásmód követelményére vonatkozó sérelmi jog- és tényállításhoz kapcsolódó eljárásrendben – engedett mivolta esetén – felveendő bizonyítással, az alperes ezért megalapozatlan kifogásolta e bizonyítás szükségét a peres eljárás vonatkozásában.

[39] A perben felvett bizonyítás eredményeként tanú 2anú által előadottak, valamint a reá nézve rendelkezésre álló beosztás és munkaköri leírás vitt legközelebb a csoportvezetői beosztáshoz sorolható feladatkör azonosításához. A tanú munkaköri leírása 4. oldal A. pont szerinti Speciális munkaköri feladatai 2., 3., 4., 5., 7., 9. szerinti feladatok, amelyek – többek között – a csoportvezetői beosztáshoz sorolandó feladatokat, feladatköröket jelentik. Ezek pedig munkaköri leírással sem delegálhatók a tisztii besorolási osztály A besorolási kategória lealacsonyabb fokán elhelyezett előadó I. beosztásba helyezett személy munkakörébe, munkaköri leírással. Egy ilyen eljárás elfogadása esetén ugyanis a „tisztii besorolási osztály A besorolási kategória előadó I. beosztása” korlátlanul feltölthető lenne vezetői feladatokkal pusztán a felsőfokú végzettségre, a tisztii besorolási osztályra, illetve és ezzel együtt a tiszthelyettesi besorolási osztályba tartozók nagyobb vagy elsőprő számára hivatkozással. A tisztii besorolási osztályon belüli differenciálás szükséges, azt önállóan kell biztosítani. A

tiszthelyettesi besorolási osztállyal legfeljebb csak párhuzam vonható (analógia), de a tiszt besorolási osztály önálló rendszertani értékelését, az osztályozás önállóságát meg kell őrizni. A tiszthelyettesi besorolási osztállyal csak párhuzam vonható, korlátokkal, s csak egyes beosztásokat illetően. Így például a perben érintett csoport vezetését lefedő csoportvezetői és csoportparancsnoki beosztások közötti párhuzam vonásával. Ha – helyesen – a tiszt beosztási osztályon belül differenciálja a jogalkalmazó alperes a feladatokat/feladatköröket, akkor látható, hogy az előadó I. beosztás a legalacsonyabb beosztás, amelyet önállóan, a tiszt besorolási osztályon belül szemlélve és kezelve szükségszerűen a legegyszerűbb feladatvégrehajtói beosztásnak kell meg/fenntartani, ellenben a felsőfokú végzettségűeknél a fokozatosságra nem lenne lehetőség, nem lenne olyan beosztás, amelyhez sorolt feladatok/feladatkörök nem jelentenének egyből vezetői feladatokat is. Nem jelent megoldást az alperesi alkalmazásra az, hogy a munkaköri leírással valósítja meg a differenciálást az idő és az érintett személy fejlődésével párhuzamosan haladva, mivel az ilyen gyakorlatot a bírósági jogalkalmazási gyakorlat nem ismerte el, a bíróságok által megállapított (élő)jog alapján az ilyen jogalkalmazói eljárás nem engedett, deklaráltnan contra legem. Ugyanígy értékelendő az alkalmazott teljesítmény-értékelési rendszerben a vezetői feladatok egyéni teljesítmény-követelményként való meghatározása hosszabb távon: a pozitív teljesítmény-értékeléssel járó esetleges előnyök ellenére is, nem mentesíti az alperest attól, hogy a tiszt besorolási osztályon belül az egyes beosztásokat ne mossa össze a más beosztáshoz tartozó feladatoknak évről-évre egyéni teljesítmény-követelményként való meghatározásával. A teljesítményértékelésbeli egyéni teljesítmény-követelmény annyiban azonban önállóan ítélandó meg, hogy alkalmazása az átmenet, a beosztások közötti váltást megelőző ösztönzésre, nyomkövetésre, a maga önálló rendszerén belül elképzelhető, rövid időtávon. Ennek jogszerűsége azonban egyedi vizsgálatot és mérlegelést igényel, hosszabb felkészítési folyamat esetén az állandósuló folyamatok fenntartásának már indokolt együtt járnia megbízással a jogállás-változásig.

[40] Az elsőfokú bíróság által megállapítottan – a felek által sem vitatottan – a felperes által ellátott a szignálási, ellenőrzési feladatok, a kimutatások elkészítése, a szakirányítással való kapcsolattartás, a szolgálatsszervezés nem tekinthetőek a legalacsonyabb tiszt besorolási osztályon belüli beosztásba tartozó feladatnak, azok ugyanis nem maradnak meg az egyén önálló munkavégzése körében, természetüknél fogva más/mások munkavégzéséhez kapcsolódnak alakító módon, megjelenítve az alá-fölé rendeltséget, a beosztott-vezető viszony egyes elemeit. Közrendvédelmi Osztályvezető tanúvallomása (19.K.701.792/2021/22. számú tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldal) több feladatvégzés tekintetében megerősítette, hogy a csoport többi tagjával alapvetően a felperesen keresztül kommunikál az osztályvezető, a felperes mintegy főlérendeltként funkcionál a csoporton belül, az alárendeltek elfogadják személyét és a tőle származó instrukciókat.

[41] A másodfokú bíróság nem fogadta el, hogy a szignálási feladat gyakorlása szempontjából perdöntő jelentősége az elektronikus szignálásnak lenne. A szignálás, azaz az érkező ügyek kiosztása adott szervezeti egységhez tartozó hivatásos állomány-tagok között, lényege szerint a beérkezett ügyek helyes beminősítésén túlmenően az adott ügy egyedi jellemzőinek azonosítását is jelenti (az ügy egyedi tényállása alapján mennyire időigényes annak végig-vitele, jogalkalmazói szempontból milyen nehézségű ügyről van szó stb.). Erre azért van szükség, mert a szignálás vezetői feladatának szakszerű ellátásához szükséges az ügy egyedi jellemzőinek maradéktalan ismerete ahhoz, hogy az ügykiosztás során a megfelelő

állomány-taghoz hozzárendelésre kerülhessen sor: a szignálást végző vezetőnek ugyanis valamennyi állomány-tag személyes képzettségét (egyéni fejlődési ívén való állását), képességeit, aktuális és hosszabb időszakon jellemző leterheltségét, aktuális egyedi körülményeit (pl. közeli hozzátartozó halála, betegség) is mérlegelnie szükséges automatikus ügykiosztás hiányában ahhoz, hogy mind rövid, mind pedig hosszú távon megvalósítsa az arányos ügyterhelés követelményét, nemcsak az állománytagok érdekében, hanem a szervezeti érdekből is (leghatékonyabb működésre törekvés). Mindebből látható, hogy a szignálás szempontjából elenyésző jelentősége van annak a technikai kérdésnek, hogy ki és milyen módon jogosult, illetve helyette tényleges ki (pl. adminisztrátor munkatárs) végzi a rendszerben az elektronikus szignálást. A felperes és a közvetlen munkatárs tanú előadásából is megállapítható, hogy ezt az összetett folyamatot az alperesnél a Szabálysértési Előkészítő Csoportra nézve a felperes látta el, függetlenül attól, hogy a szignálás elektronikusan hogy történt. A felperes előadása is megerősítette, hogy a szignálás a fentiekben rögzített, komplex módon közelítette meg és végezte.

[42] A beosztottak részére feladatmeghatározást adása, valamint a szolgálati vezényléseket elkészítése rendszeresen, szintén vezetői feladat az adott szervezeti egység relációjában. Ennek hosszabb távon való, egy személy általi ellátásában meg tud és meg kell jelennie a szignálás vonatkozásában is hivatkozott vezetői kompetenciának: azaz, hogy a szakszerűen és hatékonyan eljáró vezető ismerje a vezetése alatt álló szervezeti egységet, a tagok tekintetében a feladatkiosztás és vezénylések szempontjából értékelhető és értékelendő egyedi körülményeket is vonja mérlegelésbe, egyenlítse ki a feladatkiosztás és vezénylések meghatározása során is a munkaterhet, a releváns időtávokon belül. E feladatok rendszeres ellátása nem tartozhat a tisztii besorolási osztályon belüli legalacsonyabb beosztásba, a már kifejtettek szerint az előadó I. beosztás nem ölelhet fel vezetői feladatokat. A feladatot a felperes rendszeresen ellátta, annak időigényét a másodfokú bíróság értékelésbe vonta a vezetői feladatok ellátásához szükséges idő-igény, mint a többletfeladatokhoz szükséges időráfordítás bizonyítékeként is.

[43] Az ellenőrzéseket a felperes nem a saját, előadó I.-es beosztásába tartozó feladatokra nézve végezte el, hanem a havi ellenőrzéseket a csoport tagjainak ügyeiben látta el. Ez a nem vitatott előadása szerint teljes körű, – többek között – iratok helyes előállítására, a határidők megtartására, az adatok helyes rögzítésére is kiterjedő ellenőrzést jelentett. E feladatból is látható, hogy a mások munkájára nézve végzett ellenőrzés tartalmi és érdemi a formaiságon túlmenően. Az ahhoz kapcsolódó kérdésfeltétel lehetőségével, tanácsadással, instruálással együtt nem tekinthető előadó I. beosztásba, quasi végrehajtói, beosztotti feladatkörnek. E feladatok felelős ellátása vezető által történhet meg, a hivatkozott és e kérdéskörnél is releváns vezetői kompetencia szükséges az állomány-tagság folyamatos fejlesztéséhez. A vezetői feladatellátást e feladatkör esetén sem rontja el az, hogy egy utasításos, alá-fölé rendeltségi szervezetben létezik felsőbb-vezetői kontroll. A felperes nem vitatottan ellátott ezen vezetői feladat-részt is megfelelő vezetői attitűdöt igazoló módon közelítette meg, folyamatos nyomkövetést, és a majd szükséges ellenőrzéseket segítő, struktúrált adatrögzítést végzett, amelyet adekvát, felsőbb vezetői megalapozására vezető módon elemzett ki.

[44] A megyei szakirányítással, illetve egyéb megkeresések esetén a csoport nevében folytatott egyeztetések, illetve adott ügyekben a csoport képviselte szinten nem eshet a legalacsonyabb tiszti beosztásban tartozó feladatnak. Ezek révén ugyanis nemcsak a felperes előadói minőségében végzett tevékenységére kiható eredmények keletkeznek, hanem az egész csoportra, annak tagságára kihatóak is. Ha és amennyiben az ilyen feladat nem egyszeri alkalomra szóló, egyedi megbízás eredménye, akkor a folyamatos feladatellátásnak már vezetői kompetenciával való ellátása indokolt, az egyeztetésen a vezetett csoport tapasztalatainak megosztása, esetlegesen érdekképviselte is felmerül. A per tényadatai szerint ezt a feladatot a felperes ellátta, a rendszeresség sem volt vitatott. E feladatok esetén is természetes a felsőbb-vezetői kontroll, ez azonban a feladatkör vezetői jellegét nem rontja le.

[45] A statisztikák, jelentések készítése nem leegyszerűsíthető magára az írásbeli jelentések elkészítésére, a mögött megvalósul a folyamatos nyomkövetés, ellenőrzés, illetve párhuzamos adatgyűjtés. A hatékony és előre tervezett feladat-szervezésből és -ellátásból még nem lehet a végtermékként előálló jelentések munkaidő-igényét lebecsülni, a munkateher megítélése komplex megközelítést, vizsgálatot és értékelést igényelt volna. Abban nem volt ellentmondás, hogy e feladatot a felperes megfelelő színvonalon, rendszeresen ellátta.

[46] Az eddigiekben kifejtettek alapján a másodfokú bíróság eltérő eredményre jutott a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelésével a felperes által ellátott feladatok minősítése kérdésében, és azt illetően, hogy azok beletartozhattak-e az tiszti besorolási osztály A besorolási kategóriájú előadó I. beosztáshoz. A válasz a bizonyítékok együttes értékelésével nem. Annak eredményeként ugyanis az állapítható meg, hogy az alperesi, más szervezeti egységeknél folytatott gyakorlat, a csoportvezető (tanú), illetve több helyen a csoportparancsnokok általi, csoport vezetésében megnyilvánuló és vezetői beosztásba tartozó feladatokról van szó, a felperes beosztására tekintettel e feladatok ellátása részéről megalapozza Hszt. 71.§ (1) bekezdésére alapított igény-érvényesítést. A másodfokú bíróság által vezetői beosztáshoz tartozóként minősített feladatok felperes általi ellátása nem volt vitatott, annak megfelelő minőségére pedig a csatolt teljesítmény-értékelésekből lehet megállapítást tenni. Megállapítható tehát, hogy a felperes az eredeti szolgálati beosztása mellett szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört látott el, rendszeresen, többletfeladatként, többletfelelősséggel, tartósan, ezért jogosult a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra.

[47] A felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a keresetének jogalapja a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja volt, s emiatt az elsőfokú bíróság [47] bekezdése nem pontosan rögzítette azt. Továbbá helytállóan hivatkozott arra is a felperes, hogy tévesen értelmezte és tekintette az elsőfokú bíróság tiltott keresetkiegészítésnek az ítélete [71] bekezdésben a csoportparancsnoki beosztás ellátásának megjelölését ténybeli alapként. Ez sem a kereset jogalapját, sem annak jogcímét, sem az előterjesztettösszegeztű igényt nem módosította. Az érvényesíteni kívánt igény változatlanul a beosztásba nem tartozó többletfeladatok ellátásának ellentételezése maradt, jogcíme azonosan megbízási díj a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja alapján, nem egy olyan új igényről volt szó, amelyre nézve az panasz eljárás ne folyt volna le. a felperes személyes eljárásával érintett 19.K.701.792/2021/22. számú tárgyalási jegyzőkönyv 2-3. oldalán tett nyilatkozat, valamint jogi képviselője által ehhez a 19.K.701.792/2021/28. számú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldalán (első bekezdés) fűzött jogi okfejtést, amelyből

megállapítható, hogy az érvelés az olyan többletfeladatok ellátásához kapcsolódó tényállítás körében maradt, amelyhez kapcsolódó jogi érvelés volt az, hogy az ellátott feladatok más beosztáshoz tartozók, mint amiben a felperes van. Az a fentebb kifejtettek szerint már az adott személyi állomány képzettségének a kérdése, hogy a csoport vezetését jelentő vezetői feladatok jogszerűen csoportvezetői avagy csoportparancsnoki beosztást érintenek-e. Megállapítja a másodfokú bíróság, hogy a keresetkiterjesztés kérdése megfelelő pervezetéssel tisztázható és tisztázandó lett volna az elsőfokú bírósági eljárásban, az esetleges keresetváltoztatás a Kp. 131.§ (4) bekezdése alapján folyamatos bírósági kontrollt és közrehatást igényel, a kapcsolódó bizonyítási indítványokat is meg kell szűrni aszerint, hogy azok a bíróság által a Kp. 131.§ (5) bekezdése szerinti, bíróság által megállapított határidőn belül vannak vagy azon túliak.

[48] A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező rész szerint, a keresetnek való teljes helyt adással változtatta meg. A megbízási díj mértékének megállapítása körében a másodfokú bíróság a mérlegelési jogkör gyakorlásához az elsőfokú bíróság által felvett bizonyítás eredményét használta fel, a megállapított tényállást vette alapul azzal, hogy az csoportvezetői feladatok gyakoriságának és mértékének, valamint a tényleges beosztás és a megbízással ellátott csoportvezetői beosztás besorolásából eredő illetménykülönbség mértéke alapján megvalósuló többletszolgálat- és felelősség alapján a rendvédelmi illetményalap 125%-ának megfelelő mértékű megbízási díj-igényt nem értékelte aránytalannak, azt a munkaidőnek az azzal arányban álló részeként kitevő vezetői feladatok ellentételezéseként. Emiatt az igényelt mértékben, a keresetnek megfelelően állapította meg a másodfokú bíróság a megbízási díj mértékét. A felperes beosztásától elkülönülő többlettevékenység (csoportvezetői beosztás) ellátása – az igazolt feladatellátás mértéke – a 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10.§ (2) bekezdésére és a BM rendelet 35. § (6) bekezdésére figyelemmel a kereset szerinti megbízási díjat megalapozza, az nem tekinthető eltúlzottnak. A következetes bírói gyakorlatot tükröző Mfv.II.10.507/2015/4. számú és Mfv.II.10.179/2011/4. számú döntések a jogvita elbíráláshoz irányadóként figyelembe vehető volt.

[49] A pereszes alperes a Kp. 99.§ (3) és 35. §-a alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdés és 102. § (1) bekezdése köteles a pertárgyérték és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 4.§ (1) bekezdés a) pontja, 3.§ (2) bekezdés a) pontja, (5)-(6) bekezdése alapján számított, a pernyertes felperest megillető együttes első- és másodfokú perköltség megfizetésére, melynek mértékét a Fővárosi Ítéltábla a felperesi fellebbezésben megjelölt felperesi perköltség forinttól eltérően megállapított felperesi perköltség állapított meg az IM rendelet 3.§ (6) bekezdése alapján.

[50] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5.§ (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentesség illeti, ezért a feljegyzett, az Itv. 39.§ (1) bekezdése szerinti illetékalap után az Itv. 45/A.§ (2) bekezdés és 42.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti, illetve 46. § (1) bekezdése szerinti százalékos mértékekkel számított kereseti és fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 99.§ (3) bekezdése és 35.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95.§ (1) bekezdés c) pontja és a Pp. 102.§ (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[51] Az ítélet ellen fellebbezésnek a Kp. 99. § (1) bekezdése szerint nincs helye.

Záró rész

Budapest, 2022. október 5.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.	dr. Rác Krisztina s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró	bíró	bíró